

Tuli kerran metsätiellä
vastaan karhu torvi suussa.
Se soitteli trumpettia
vartaloaan keikutellen
hyppi kahdella jalalla
samban tahtiin tanssahteli.

.
Sävel ei sulosti soinut
ääni viisti vierehestä,
tanssi silmää ei hivellyt
koomista on kompurointi.
Hirvet metsään kaikkosivat
kuuseen kiipesi orava.

.
Olin ensin kauhuissani,
kunnes mieleeni välähti
yrittää imartelua
kuomaa kauniisti kehua:
”Sinäpä somasti soitat,
tanssit sambaa taitavasti”.

.
Oitis muuttui karhun käytös,
ei mun tarvis karkuun juosta.
Hetkessä sulii olemus,
sävel sointui suopeammin,
sen kohosi itsetunto
nousi luottamus lujaksi.

.
Niin kovasti se iloitsi,
että soittihe sonaatin
ylistääkseen ystävyttä.
Toden totta nyt tajusin,
miten mieltä mullistava
voima on imartelulla.